

Toppunt van natuurbescherming: agrarisch natuurbeheer...

Harm Niesen

Dankzij de strovrouw van de agro-industrie en BBB-voorzitter CvdP moeten de boeren ons restje natuur gaan redden. Ruimhartig gesubsidieerd natuurlijk, want anders lijden de arme boeren honger... Hebben die boeren dan verstand van natuurbeheer?

Nee, wis en waarachtig niet. Boeren zijn opgeleid en opgevoed om de natuur te manipuleren, zoveel mogelijk naar hun hand te zetten en te exploiteren. Boeren zijn in principe de aartsvijanden van de ongerepte natuur. Het begrip "natuurbeheer" is op zich al onzinnig. Natuur is per definitie zo min mogelijk onderworpen aan beheer. Beheer is onvermijdelijk afhankelijk van de persoonlijke voorkeur van de beheerders. Zo beweerde een beheerder laatst op de televisie dat "zijn" natuurgebied nu eindelijk echt wild was... Omdat er een stel tamme koeien, Schotse Hooglanders, in los was gelaten. Is natuurbeheer al een vijand van natuur, agrarisch natuurbeheer is zo ongeveer het toppunt van volksverlakkerij en verspilling van belastinggeld.

Giftige woestijn

Natuurlijk, er bestaan hier en daar uitzonderingen, boeren die werkelijk en ten koste van hun eigen inkomsten proberen weidevogels een enigszins aanvaardbaar broedgebied te bieden. Maar het gros van de boerenbedrijven is er verantwoordelijk voor dat zo'n 90% van het agrarische gebied is veranderd in een dodelijk giftige woestijn, waarin helemaal niets kan overleven. Als al jaren geleden is vastgesteld dat meer dan 75% van alle insecten door bestrijdingsmiddelen als glyfosaat is gedood, geldt dat vanzelfsprekend ook voor de vogels en andere dieren die van die insecten afhankelijk waren. Met als gevolg dat de dieren, die voor hun voortbestaan afhankelijk zijn van die soorten, ook keihard getroffen worden.

Pandemie

Alsof dit nog niet genoeg is. De agrarische wereld is ook de veroorzaker van de wereldwijde vogelgriep

pandemie, die vooral zeevogels en hun predatoren heeft gedecimeerd en waarvan sommigen vrezen dat pinguïnsoorten wel eens totaal zullen kunnen uitsterven. Met name een iconische soort als de Keizerpinguïn.

Stikstof

En dan nog stikstof. Dat wil zeggen: verbindingen van stikstof, afkomstig uit de overmatige productie van dierlijke mest. Stikstofoxiden, ammoniak, nitrieten en nitraten, dat zijn de boosdoeners. Sommigen daarvan zijn in kleine hoeveelheden al zeer giftig voor alles wat leeft, anderen zorgen vanuit de lucht of direct in bodem en water gedumpt, voor een vorm van overbemesting die zijn weerga niet kent. Juist voedselarme natuurgebieden als blauwgraslanden, schrale kalkgrashellingen en voedselarme vochtige duinvalleien kennen de grootste variatie aan vaak zeldzame soorten. Maar dankzij de poepproductie van onze boeren veranderen ze allemaal in rap tempo in velden met alleen braamstruiken en brandnetels. Er was een tijd dat het leek of dit ook tot de politiek was doorgedrongen en

dat er, op Europese schaal, werkelijk ingrijpende maatregelen leken te worden getroffen. Maar daar lijkt in de huidige politieke constellatie weinig van over te blijven. En Nederland, met de meest intensieve landbouw in de wereld, loopt voorop. Onder het mom van "voedselzekerheid". Pardon? Slechts 20% van

onze voedselproductie is voor binnenlands gebruik! Is het normaal dat een ui die in Indonesië op de markt komt, afkomstig is uit Nederland? Is het normaal dat in derde wereld landen als Cuba de suikerrietproducenten niet kunnen concurreren met de zwaar gesubsidieerde suikerbiettelers in Nederland? De suikerbiettelers, die moord en brand schreeuwen over de nooit aange-toonde schade door hazen en ganzen.

Landbouwschade bestaat alleen in de ogen van de boeren

Rechtbanken en StAB

Gelukkig bestaan er in dit land rechtbanken, die zich onafhankelijk opstellen. Natuurlijk zijn zij niet automatisch het meest deskundig op het gebied van flora en fauna, maar zij kunnen wel lezen wat de wet voorschrijft. En: zij maken in toenemende mate gebruik van de adviezen, die op hun verzoek worden verstrekt door de StAB, de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak. Die beschikken over deskundigen op dit gebied en hun adviezen wegen zwaar bij de beoordelingen door de rechtbank. En het is opvallend, hoe vaak het oordeel van de StAB volledig in overeenstemming is met onze mening. Maar geen toeval natuurlijk! Gevolg is nu, dat het ministerie door de provincies min of meer gedwongen wordt om het hele systeem van beheer en schadebestrijding aan te passen. Dat is precies waar wij al meer dan 40 jaar naar streven! Schieten, bestrijden, dat is een hobby waar jagers grof geld voor betalen, maar nutteloos en het domste dat je kunt verzinnen. Het is op z'n best symptoombestrijding...

Dankzij de poepproductie van de boeren is de opmars van braam en brandnetel niet meer te stoppen.

Boeren zijn opgevoed om de natuur te manipuleren. Jagers helpen hen daar maar wat graag bij.

Stelselwijziging

Nogmaals, onder meer omdat wij als Faunabescherming zo vaak door de onafhankelijker rechters in het gelijk worden gesteld, is het ministerie tot de conclusie gekomen dat er iets fundamenteel zal moeten

veranderen. Wij weten wel wat: landbouwschade bestaat in veel gevallen alleen in de ogen van de boeren. De enige en automatische reactie daarop is een ontheffing, verleend door de provincie, om voluit beschermde diersoorten te gaan bestrijden. Dat dat zinvol is,

is nooit aangetoond. Men neemt zelfs de moeite niet om het te controleren. In alle opzichten in strijd met de Europese regelgeving. Hoe het wel zou moeten? Vóór er één schot gelost wordt, moet door onafhankelijk wetenschappelijk onderzoek eerst vast staan, dat er een groot probleem is dat op geen enkele andere manier dan door middel van bestrijding kan worden opgelost. Een keiharde voorwaarde, maar het is nog nooit ergens gebeurd. Wij gaan zeker proberen het ministerie te overtuigen van de noodzaak om een rigoureuze wijziging aan te brengen in de praktijk van de jacht en wildbeheer, maar de voortekenen zijn bepaald niet bemoedigend. Het adagium is en blijft voorlopig overal: als ik ergens last van heb, bestrijd ik het. Hoe komt het, dat mensen zo weinig kennis hebben? Hoe komt het, dat zij niet snappen dat het dagelijks doodslaan van 100.000 muggen in Lapland geen enkel effect heeft, terwijl het uitroeien van zeearenden of ijsberen daarmee vergeleken een fluitje van een cent is. Ja, een principiële wijziging van het "beheer" van beschermde soorten is noodzakelijk. Nee, de kans dat die wijziging, zeker bij de huidige politieke constellatie, er komt, is vrijwel nihil. Jammer, maar vooral heel erg schadelijk voor alles wat op natuur lijkt. Zie ook mijn andere artikel hierover elders in deze Argus.

Het adagium: "als ik ergens last van heb, bestrijd ik het."
